

PERIÒDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

AVIS

Atenent á indicacions de bon número de favoreixedors y de associats de 'l Montepio Català que no tenen certes produccions publicades en lo folletí y á fi de conciliar los desitjos de uns y altres ab la marxa administrativa de 'l periòdich, en lloch de 'l n.º 243 la Direcció ha fet repartir á 'ls suscriptors (sense reparar en l'excés de gasto) exemplars de aquelles produccions y ha disposat ademés que de 'l pròxim número en avant lo folletí 's publiqui, si be en forma propia per enquadrarlo, en lo cos de 'l periòdich, á fi de evitar que desaparegui com es fàcil succehir si 's reparteix solt com ara 's ve fent.

Societat filarmónica de Barcelona

Ploma en má per' fer la revista de 'ls concerts verificats á 'l Lfrich, rebo la nova de que degut á la completa ausència de 'l públich y per lo tant á las pérduas consegüents, la Directiva ha determinat suprimir 'l sixé concert.

Allá élls ab tal determinació.

Lo que és á 'l públich lo deixarà tranquil: passaba de llarch.

Kogel demostrá en los tres últims concerts que baix sa direcció s' han verificat, las relevants qualitats d' expert director y á 'l mateix temps, de perfectíssim coneixedor de 'ls múltiples ressorts de la polifonia moderna.

Pero 'ns ratifiquem en lo exposat en lo número anterior respecte la carencia de foch, de vida, de ánima per' donar á la composició la que senti l' autor á 'l concebirla.

Aquesta fou la primera impressió; ab aquesta se despedí aplaudintlo de veritat.

No citarem una á una las composicions elegidas pe' l citat mestre, algunas d' ellas aplaudidas estrepitosament, perque tindríam que menester mes espay

de 'l que podem disposar y després per ésser un poch extemporáneo; pero sí farem algunas observacions que 'us sugeri l'últim concert d' autors catalans.

Sempre hem cregut que qui 's posi á 'l frente de una societat destinada á manifestar en sos actes exteriors de sa vitalitat, tendencias y fi que la crearen, los avensos operats en las diferentes épocas en que las arts anaban paralelament informadas per l' esperit dominant que alentaba y vivificaba son fondo y forma en l' expressió mes noble de la bellesa estètica, debfa escullir de lo bo lo millor y encar á mes de aquesta condició, indispensable en nostre concepte, lo que fos mes digna de figurar en un programa d'un concert de societat artística.

Particularisarem un poch nostra idea, anant á 'l fondo de 'l assumpto.

¿Te prou mérits lo senyor Lamotthe de Grignon perque sas obras figurin en primer terme en un concert de la índole de 'ls de la Societat musical de Barcelona? ¿Ha estat acertada la direcció escullint las obras de 'l professor citat, don 'ontlos hi una importancia que per ara no té?

¿Las obras de 'l senyor Granados, eminent concertista de piano, tenen la suficient magnitud conceptiva y 'l desarrollo científich per' classificarlas de concert? ¿Mereixen las obras, tal distinció?

Nosaltres farem constar que 'l Lfrich estava quasi desert, la nit de 'l dimars 31 de Octabre.

¿Per que la presidencia de la mentada societat, que la ocupa 'l Sr. D. Narcís Segalá Segalés, músich ja dutxo en conèixer lo mérit de 'ls compositors, y sabedor, també, de 'ls que ab sas obras s' han guanyat lo títul y 'l respecte de mestres, no acudí á 'l respetabilíssim mestre Frigola, mestre de capella de Ntra. Sra. de la Merced, autor d' innumerables obras elogiadas sempre per músichs y profans? ¿Per que no acudí á 'l mestre Ribera, mestre de capella de Santa Ana, que té un vast repertori escrit per' orquesta? ¿Per que no acudí á 'l mestre Sanchez Gavañach, director de las cátedras de 'l Liceo y també autor de infinitas obras dignas, alguna d' ellas, de figurar en concerts de primera? ¿Per que no acudí á 'l mestre

Candi que 'n son inmens repertori hi figuren composicions de tots los gèneros de positiu valor artístich, apreciadas per tots los públichs tant d'Espanya com de l'estranger?

A aquestos haguèrem acudit á 'l trobarnos en lo lloch y cas de nostre amich antiquíssim Segalá Segalés, y no á compositors autors d'emigrans y altres raptos que sols poden donar intermezzos d'obras semi-butas per amichs aplaudidas.

No sentim alegríja pe 'l fracàs ja que 'l tal implica un gasto no reintegrat, una no pèitja perdua; pero sí que sens donarnos ayre de profetas ja vaticinàrem lo cataclisme sufert, apoyantnos en las verdaderas causas mes amunt exposadas.

Ab gast parlaríam de 'l efecte que 'ns produhí la *Sinfonia mozarabe* de 'l mestre Giró, per tractarse primer d'un compositor de fibra y verdader mérit, y segon per ésser sa música verdadera expressió, genuina representació d'un fèlts temps de nostra nacionalitat, si no fos que tindríam que allargar mes aquest treball entrán en consideracions respecte son desarrollo y lo cardinal de sa creació.

Si 's torna á executar prometem ocupárnosen ab la atenció que 'l nom de 'l autor y la obra 's mereixen.

M. V.

Esirenos catalans

Principel.—L'ALOSA, drama en tres actes, original de D. Ignasi Iglesias.—LAS ENSAIMADAS, saynete original de D. Teodoro Baró, estrenat lo dia 15 de Novembre.—LA TRAMONTANA, drama en tres actes, original de don Teodoro Baró.

Una selecta concurrència omplená 'l degó de nostres teatros, desitjosa de aplaudir L' Alosa, que 's posaba en escena per primera vegada y de la qual se tenia previ coneixement de que se surtía de la corrent establerta en la generalitat de las produccions dramáticas que s'escriuhen.

Y efectivament, aixís fou: diferent per sa índole y aplaudida.

En son desempenyo hi estigueren acertats aixís las Sras. Parreño y Caparó com los Srs. Salvat, Barceló y Vinyas, que hi prenen part.—X. X.

—Encarinyat lo Sr. Baró, com en sa joventut, ab lo teatro verament catalá, nudeix á aquet d'obras que's distingueixen por lo flaire y sabor de la nostra terra.

En *Las Ensaïmadas*, tenen naturalitat tots los tipos, quins parlan un llenguatge adequat y si bé 'ls xistes no abundan són en cambi de bona lley y expontáneos. Durant lo desempenyo de l'obra, l'espectador sembla que's trobi en l'Ampurdá, ahont se suposa l'acció qu'encara que sensilla com correspón á tota producció que se la califica de saynete, és lógica y ben buscada.

Fou posada en escena baix la entesa direcció de 'l senyor Montero y tots los actors que lo desempenyaren hi estigueren en caràcter.—X. X.

—La *Tramontana*, és una obra calcada en motllos bastant antichs y de ribets melodramátichs. Lo primer acte resulta d'efecte; pero ja no tant lo segon, si be interesan los dos per son final, decayent lo tercer, particularment pe 'ls detalls ab que 's pretén exornar lo desenllás.

Lo llenguatge és molt propi, acusant que 'l autor coneix á fondo la fraseologia ampurdanesa.

Bé en lo desempenyo las Sras. Juaní y Caparó y 'ls Srs. Montero, Nieto, Borrás, Bolmanya y demás artistas, emportantse'n aplausos á 'l final de 'ls actes.

L'autor fou cridad á las taulas.—X. X.

Romea.—LA RESCLOSA, drama en tres actes de D. Ignasi Iglesias.

Aquesta obra podria titularse *La fal-lera*; ja direm per qué.

No és ara ocasió de repetir las qualitats indispensables que ha de reunir una producció dramática per mereixer lo calificatiu de bona, puig hem de suposar que 'l

Sr. Iglesias las sab be, desde 'l moment que las aprofita en las que presenta a 'l públich en las taulas de 'l teatro. Pero l'autor de *La resclosa* prefereix usar aquellas que se refereixen a la forma, a l'efecte escénich, a enlluernar momentáneament a l'espectador per' obtenir aplauso calurós y entusiasta, sense adonarse que descuyda las mes importants y trascendentals, ó siga aquellas que, afectant a 'l fondo de 'l assumpto, donarian á la producció un valor real, positiu y encomiástich que ara no té. Lo Sr. Iglesias está dominat per escolas extranjerias que no s'avenen ab las costums de nostra terra y ab aytal mania malmet los fruyts teatrals de 'l seu talent. Per' xo hem dit que aquet drama podria dirse *La fal-lera*, perque s'hi véu la fal-lera de l'autor, aixó es, l'amor lliure.

¿Qué's diria d'un arquitecto que havent fet brillants estudis, a 'l comensar sa carrera construhís las casas malament a pesar de disposar de tota classe de bons materials y de treballadors intel·ligents? ¿d'aquell que pensant construir un gran palau, un cop llesta la feyna li surtís, per exemple, una masía? Tothom diria que és un talent mal empleat, que no ha sabut trassar be 'l plan, que s'hi equivocát, qu'és una llástima.

Donchs aixó mateix pòt dirse de l'amich Ignasi Iglesias. Té disposició, té talent, concebeix pensaments magnífichs, posseheix condicions de autor dramátich, sab trobar efectes d'èxit, escriu be, descriu tipos á la perfecció, combina a voltas escenas preciosas, sab dominar á l'auditori, fins logra que 'ls intérpretes de sas obras s'encarinyin en gran ab sos papers respectius, y a pesar de totas aqueixas circumstancias no logra fer produccions bonas, per no haver sapigut desarrollar un plan que 'ls dongui consistencia, que 'ls permete sèr un palau de 'l art dramátich.

Bona proba de aixó és *La resclosa*. Té un primer acte plé de bellesas, y que conté escenas delicadas, dignas de tota lloansa, ab un final de gran efecte, atrevidíssim, de aplauso segur; pero de un mal gust, que no deuria haverse presentat devant de 'l públich de un teatro. L'acte segon es entretingut; hi ha 'ls dos tipos de 'ls pares de la Nuria, trets de 'l natural; las escenas de detall agradan en extrem: la escena última está ben preparada (si be ho estaria mes a no saber lo públich lo que ja no ignora desde l'acte primer); pero l'acció languideix. L'acte tercer és lo mes fluix; es de *re·lumbrón*: hi ha entradas y surtidas inverossímils y té un desenllás que sorprèn per lo injust y que enclou un fondo de immoralitat, á l'anarsen *David y Nuria*, a viure, a gossar... Allí no hi ha res justificat. Ni la mort d'*Adrià* á mans de *Mingo*: ni la surtida de la filla de la casa payral ab son aymador, ni l'embabiecament de 'ls pares de la noya permetent la fugida; ni la surtida simultánea de 'ls personatjes per produhir la gran iniquitat artística, ni la solució que 's dona a 'l problema tan bellament plantejat en l'acte primer.

Lo natural hauria estat lo casament de *Nuria y David*, sense necessitat de sacrificar la vida de ningú. D'aquesta manera hi hauria hagut un fondo moral y un desenllás verossímil, probatori de que 'l diner no domina la virtut de l'amor pur; allavors s'hauria demostrat que pe'l cor no hi ha resclosas: d'aquesta manera no s'hauria hagut de recórrer a la barbaritat de fer dir á la *Nuria*, noya de be y ben educada que en l'amor vol sèr com las bestias que poden triar y altres despropósits per l'estil.

Per acabar, direm que felicitem a 'l Sr. Iglesias a mitjas: li enviem nostre aplauso per totas las bellesas que enclou *La resclosa* (que són molts) y 'l censurem pe 'l fondo de 'l seu drama darrer. Dispensi nostra franquesa en gracia a 'l bè que li volem y si vol empèndrer un camí que li donará honra y profit, no s'aparti may de 'l que tenia devant de 'ls ulls quant escriguè sa primera obreta *L'auclayre* qu'és una preciositat.

Respecte á la execució, direm molt en pocas paraulas: va sèr perfecta. Tots van estar be. Nostra felicitació a las Sras. Munner y Delhom y a 'ls Srs. Borrás, Virgili, Guibert, Fernández y Domenech.—P.

Revista teatral

Principel.—Si be no numerosa, molt escullida es la concurrència que assisteix á dit coliseu, y la companyia dramática castellana y catalana que hi treballa mereix

elogis per son esmero en la interpretació de las obras que posa en escena.

Entre las obras estrenadas, hi figura *La Bohemia*, que 's compón de un conjunt de escenas de bastanta realitat y conté situacions còmicas de bon tall; y lo final impressiona vivament á l' espectador, per mes que té molts punts de contacte ab altrás produccions dramàtiques en que la protagonista mor en escena víctima de cruel enfermetat física y moral á la vegada.

Lo desenpenyo de *La Bohemia*, be per part de tots los artistes, especialment los Srs. Salvat y Montero, y fent ab acert l'arreglo á l'espanyol per los Srs. Jordà y Utrillo.

Posteriorment ha vingut la célebre Rejané, notable actriu francesa que ha omplert la sala, recullint justos aplausos.

Liceo.—Venim un xich tart; mes no volem deixar de parlar de la inauguració.

Lo desitj despertat pe 'ls anuncis de la Empresa escriptorant verdaderas notabilitats en l'art líric-dramàtic; fent verdaders sacrificis per' poder tenir en la direcció d'orquestra un renombrat y per tothom aplaudit y respectat *chef* que coneix á la perfecció la música moderna y empalma ab son esperit l'esperit creador de la tan dissenyada de 'l porvenir: Mr. Colonne; que tenint que pintar decoracions que portin lo sello, l'ayre de la época que fixa l'acció de 'l drama contribuint ab son conjunt arquitectònic y ab los fruits de sa fantasia y observacions á 'l tot que la lírica dramàtica exigeix en los presents temps, ha encarregat tal missió á 'l caputost de la escenografia que busca en las fides narracions de la historia y la llejenda la base de sos treballs fantasiosos per portar á l'escena l'esperit que informa la manera de ser, de sentir y de pensar de cada poble ha encarregat tal missió, repetim á 'l que figura en primer terme entre 'ls escenógrafos espanyols Mtre. Soler y Rovirosa: que veyentse obligat á que l'indumentaria coadjuvi á 'l complert coronament de la obra pe 'l músich concebudas y encarnada, ha buscat la col·laboració, la única potser, de qui resulta verdader arxiu de datos, noticias, dibuixos, en fi, d'aquells detalls que sols s'adquireixen en l'estudi de totas las épocas de l'història y acusan una erudició positiva, portentosa: Labarta.

Per la propia apreciació de 'ls fruyts de 'ls elements que deixem indicats, acudiren moltíssims á 'l Liceo la nit de 'l estreno de *Tristan é Isolda*.

Altres, á 'l sortir de casa seva, sens conèixer mes fragments que los fets sentir pe 'l Mtre. Nicolau, ja sabían y deyan que la obra era colossal, espatarrant, grandiosa com obra de Wagner.

Los imparcials sens prejudicis de cap mena, acudiren á 'l teatro ab ganas de gosar, de delectarnos, d'esplayar la imaginació, de sentir las gratas sensacions per l'art produhidas, per' aplaudir, en fi, la obra si ella responia á nostras inclinacions y temperament.

Y tot aixó sens volguer passar per sabís ni per tontos, ni instruhits ni ignorants.

Las nostras ideas son propiament nostras; nostres conceptes s'enmotllan en nostra manera de sentir l'art; nostra forma expressional es la exteriorisació de nostra manera de ser.

Ni busquem censuras ni desitjem alabansas: sols volem dir la veritat.

Quant l'estreno de *La Walkyria*, la primera obra que sentirem que portés lo sello de 'l músich alemány, ja diguerem l'efecte que 'ns produhí dissentint nostra humil opinió de la majoria de nostres companys.

Donchs, lo dit per *La Walkyria* es poch pe 'l *Tristano é Isotta*; las tintas resultan esblaymadas.

En aquesta, Wagner, ha portat á l'escena un argument sense base real, sentat en la virtualitat d'un filtre que fa náixer l'amor, l'aviva y l'exacerba, manifestació supersticiosa que ja ningú hi creu y menos en los temps que correm en que, valguentnos d'un modisme vulgar: qui menos corra vola.

Wagner era un sabí, un colós; poch l'igualan, ningú 'l supera. ¡Sembla impossible que un home arribi á sapiguer tant!

Pero tot aixó es fill de 'l estudi, de 'l càlcul, de la observació minuciosa, detallada, de 'ls múltiples efectes y ressorts de l'orquestració que representen una intel·ligència excepcional, miraculosa y, si 's pot dir, única.

■ Mes tot aixó reunit, posat en lo pentàgrama, executat en lo teatro, no serveix, no n'hi ha prou, per' que 'l públich se identifihi ab los sentiments convencionals de 'ls personatjes y ab ells passi las quatre ó cinch horas que dura la obra sens sentir una frase que l'aixequi, l'entusiasmí, sens sentir de l'inspiració 'l caldejat ayre.

Repetirem lo que altrás vegadas hem dit: las bellesas que Wagner posá en sas obras son apreciables pe 'ls iniciats en l'art de compondre, no pe 'ls que van á 'l teatro (aquets son los mes) á gosar, á deleytarse ab las sublimitats d'un art que tot es cor y sentiment.

Aquets extrems quedaren evidenment demostrats ab l'aspecte que presentaba la gran sala al final de la obra.

Lo que atrau l'atenció de 'l públich són las magníficas decoracions que ha pintat lo mestre Soler y Rovirosa.

Las obras d'aquet eximí artista, gloria de Catalunya, resultan que las últimas sempre són las millors; y es que aquestas acusan un geni, l'existència d'una fantasia en estat de florecencia, un artístich devassall de llum y de colors.

Y en aquest camí va ben acompanyat ab lo reputadíssim dibuixant Sr. Labarta.

En aquest punt las apreciacions han sigut unánimes: los dos s'han emportat la palma.

L'execució fou lo deliri, molt especialment per l'Adini y 'l Mtre. Colonne.

Ells foren l'ànima de la obra.

La Sra. Bolinetto, ab tot y son desayrat paper de *Braugania*, á sas recomanables facultats se deu tinguessin relleu las escenas mes importants de son paper.

Lo Sr. Cardinali estudia ab tant carinyo son difícil personatge (y mes difícil per tenir que lluytar ab certas aspresas de son órgan vocal) que obtingué nutrits y prolongats aplausos á 'l final de la obra.

Molt contribuhiren á 'l éxit los Srs. Giraldoni y Cromberg en la interpretació de *Kurwenal* y *Rey Marke* respectivament.

A la reunió de tant valiosos elements que la Empresa á costa de sacrificis ha presentat, se deu, en fi, que 'l *Tristan é Isolda* hajia obtingut l'éxit brillant de la nit de 'l estreno.

¿Perseverará 'l públich en l'entusiasme de 'l dimecres? Deu ho fassi.

—Lo bo y millor de nostra societat va donarse allí cita 'l dia 15 pera sentir l'inspirada obra de 'l ofortunat Puccini: *La Bohème*.

A la Storchio que fa 'l paper de *Mimi*, és impossible no aplaudirla en lo primer acte quant llensa 'l sentiment que com flor bosquetana, embauma l'estancia de 'l jove poeta Rodolfo.

Si en los dos primers actes la Storchio seduheix per la manera ingénua, senzilla, encantadora de dir, en lo tercer y quart exprem lo cor de 'l espectador, fentli anegá 'ls ulls ab llàgrima, pe 'l condol nascudas.

Las inflaccions de sa veu s'enmotllan perfectament en

las variadas tonalitats que facilment retratan las sentidas sensacions á l' recort de folagueras. remembranzas d' un amor pur, inmens.

Bona intérprete té la *Musette* ab la Sra. Martelli.

En los tres actes la trobem acertada, atenta sols en demostrar la minuciós estudi que de l' personatge ha fet.

Lo Sr. Bonci es l' héroe.

No direm com interpretá lo paper de *Rodolfo* per haver'ho fet quant s' estrená; pero sé que l' públich se surt de more quant sent cantar de la manera inagistral com ho fá, lo raconto de l' primer acte y l' quartetto del tercer.

Lo Sr. Moró que debutaba ab lo paper de l' pintor *Marcelo*, demostrá 'sér artista de mérit. y de veu molt recomenable.

Los Srs. Navarrini (que tingué de repetir la sentida «causó de l' gaban») Puigjaner y Polomini, ab sa valiosa cooperació donaren á la obra un tot homoféneo y armónich.

Lo Mtro. Conti ó no tenía gayre ensejada la obra ó no sentia per ella la calor que 's necesita la música de *La Bohème*.

En alguns passatjes lo trobarem indecis, divagant, insegur.—A. DE LA FLOR DA.

Teatro Principal (Gracia).—Desde que actua la companyia Parreño-Mena totas las funciones se veuhen plenas á vessar de una concurrencia ansiosa d' admirar lo trevall d' aquets dos notables artistas, puig feya molt temps que en l' escenari d' aquest colisseu no s' hi havia vist una companyia que contés ab artistas d' aquesta talla.

La execució que donan á las funciones es de lo milloret que s' ha vist á Gracia. Encara que las obras representadas són ja conegudas. La única novetat ha sigut l' estreno de l' juguet *Un bany rus*, de ls senyors Millá y Guilemany, que agrada moltisim per l' abundancia d' acudits de bon género y per la bona interpretació que van donar-li la Srta. Planas y ls Srs. Rubio y Guilemany.

Una de las obras que mes éxit ha lograt ha sigut lo drama de procedencia alemana *El bajo y el principal*, que fou desempenyat y presentat ab molt esmero distinguintse en primer lloch lo director Sr. Parreño socundat acertadament pera la Sra Mena, Srta. Planas y ls Srs. Olivé, Guilemany, Rubió, Dellsom y altres. Lo públich que escoltá ab atenció tota la obra, entusiasmat y conmogut no 's cansá de aplaudir á tots els interpretes en las escenas mes culminants á l' acabar l' obra.—A.

Rápidas

LXX.

Sepa el orbe, el mundo entero
que un simpático torero,
con millonaria emoción
á la par que abnegación
y heroicidad de atleta,
se ha cortado la coleta.
¡Noticia de sensación!

JOSÉ MARTRUS.

Reunions particulars

Societat Coral Castalia.—Altra volta hi ha funció en lo teatro de l' café Aribau, propietat de D. S. Puig. Fa poch se va inaugurar temporada, representantse l' drama *Una limosna por Dios*; bellissima producció que es una saludable ensenyansa: després la pessa *Cassar á l' vol* y per fi la zarzuela *Con permiso del marido*.

En totas van obtenir aplausos los executants, justament conquistats per la Srta. Nubials y ls Srs. Altimira, Caro, Rosich y Mariages y la Srta. Nubials en las sar-suelas qual execució va ser perfecta de l' tot, contribuinthi l' pianista Sr. Puigjaner.

La part coral també va agradarl' puig en los intermedis executá ab ajust y afinació dos pessas á veus solas habilment dirigidas per l' professor D. Esteban Teixidó.

Creiem que aquesta Societat veurá sempre favorescu-das sas funciones per concurrencia tan numerosa com la inaugural de que parlem, en la que hi havia molts senyoretas.—P.

Centre Democràtic.—Baix la direcció del Sr. Crespo, va posarse en escena l' aplaudit drama en 7 actes, titulat *Don Juan Tenorio*.

Foren aplaudidas las actrius Srtas. Guillem, Vidal, Rieux y Rojo, y els Srs. Crespo, García, Ribó, Vilardebó, Campalans y altres.

Proximament *Los Santones de Levita*—G.

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 24.—BARCELONA

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

✻ JUAN AYÑÉ ✻

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESmero EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

SEÑORAS

con el uso diario de la legítima

Agua de Barcelona

de José Domínguez, se obtiene

JUVENTUD, HERMOSURA

y desaparición completa de pecas, señales de viruela y demás manchas que afean vuestro cutis.

1, 1'50 y 2 pesetas botella

Tomando una docena, se rebajan 2 pesetas

DESPACHO: MENDIZÁBAL, 14, 1.º - 2.º

Toalla FRINÈ

Son ús hermojeja l' rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau l' poro de la epidermis y evita las tacas, borró y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tesoro per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en totas las perfumerías

Imp. Pujol y C.^a Tallers, 45.—BARCELONA